

Reaali Poiss

Sa Suur Sinine
Sundusmaine Sibul!
Osta! Osta! Osta! Osta!!!

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 2 (27)

VEEBRUAR 2001

Valge Triip Punasel Taustal

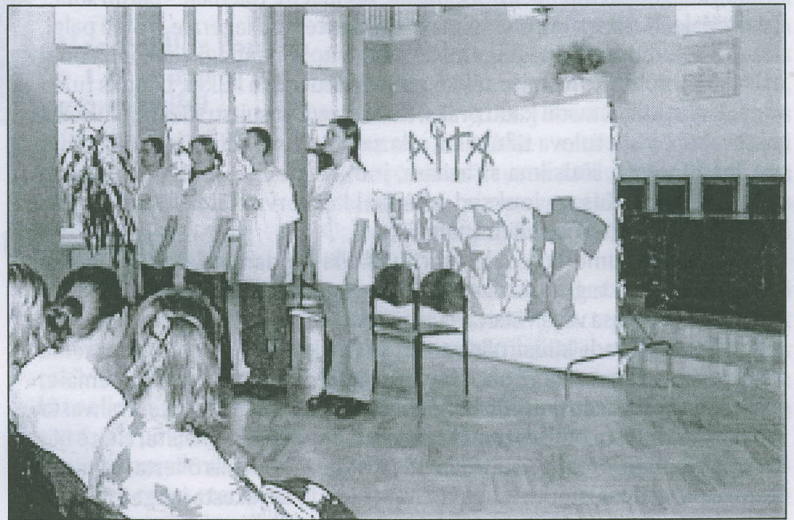
Appi! Koolis tegutsevad narko-inimesed!

Oktoobri alguses teavitati REK-i kaudu keskkooliõpilasi võimalusest osaleda uimasti ennetusprogrammis. Sügisvaheajal sõitsidki kaks 11. klassi õpilast paar tundi rongiga Nelijärvele. Ees ootas soe ja sõbralik õhkkond. "Nelijärve puhkekeskusesse" oli kogunenud ca 15 huvilist, et osa võtta programmist "Mõnusad uimastiteta". Jagati mitmesuguseid huvitavaid teadmisi, asjakohast materjali ja vaadati teemaga kooskõlastatud lühifilme. Et unustada argimured tehti iga poole tunni tagant kohvipaus ja nuumati päris korralikult. Kahe pika "tööpäeva" jooksul osalesid tulevased juhendajad kõikvõimalikes noorematele mõeldud mängudes, kusjuures ei olnud mingeid probleeme pirtsutamisega. Programmi juhtide eesmärk oli välja koolitada aktiivseid noori, edastamaks kõike õpitut ka oma koolikaaslastele. Osalenu-

te arvates kukkus üritus väga hästi välja, niisiis otsustatigi ka teist korda kokku saada. Kohtumispaik oli sama, kuid sügis oli ennast talve vastu välja vahetanud. Jällegi ootasid ees rõõmsad ja muretud inimesed.

Juba ca 3 kuud juhendavad neli õpilast 6-ndaid klasse (millest antud hetkel on kahjuks järele jäänud vaid 6a), jagades neile teraviseõpetuse arvelt oma poolseid teadmisi, mille edastamisega pole mitte mingisuguseid probleeme. Direktori lahkkel loal saab ka paljundada teemakohast materjali. Õpilasteks, kes tegelevad uimastipresentatsiooniga just nooremate õpilaste seas, on Ulla Kamp, Evelyn Karp, Kristina Lõuk ja Age Raigla (11B).

9.vebruaril külastas meie kooli teatrigrupp. Lavakujundus oli väga primitiivne, mis sobis hästi. Trupp koosnes viiest noorest inimesest, neli tegid etendust ja viies klimberdas süntesaatoril

sobivaid viisijuppe. Etendus kandis pealkirja "AITA ISEENNAST". Etendati kõige sagedasemaid noortega seonduvaid probleeme (alkohol, narkootikumid, suitsetamine) ja tehti küllalt efektiivselt selgeks, et elu ilma uimastavate aineteta on märksa parem. Võis kindlalt uskuda, et need inimesed ainult ei näidelnud, vaid uskusid ka ise siiralt oma tegevusse.

Ilmses narkouimas mängiti maha nii mõnigi etendus

"sinine jää ja roheline kleidike lühike veidike"

Nii tore kui meil ka bussis, Pärnus või teatris oli, jäime ikkagi ilma uisupäevast. Mõelge, kui tore oleks olnud tavapärase 25-50 krooni asemel 10 krooniga jäähallis uisutada, keerutada ja kukkuda. Keskkool jäi küll sellest lõbust ilma, aga põhikool mitte. Kella üheks läksid nad Linnahalli, kusjuures meist erinevalt neil tunde ei olnud, ja uisutasid seal nii umbes tund aega. Vähemalt nii oli ette nähtud, kuid need, kel omi uiske polnud pidid tagatipuks nii kolmkümmend minutit laenutusjärjekorras ootama, et neid laenutada saaks. Nende jaoks ei olnud see trall eriti kordaläinud. Allikate sõnul olid korraga jäänud 7, 8 ja 9-ndad klassid. Rahvast oli palju ja kindlasti nii mõnigi kukkus ja sai sinika. Kuigi õp. Turulinn ja õp. Timpson jälgisid kogu mängu, said ka põhikooli omad omas maailmas lõbutseda, samamoodi nagu meie Pärnus.

dea Veeremäe

Coca-cola varaste küsis

Meie lugupeetud kokaautomaat, mille pahad onud katki tegid ja pahad tädid ära viisid.

Arvatavasti olete juba märganud, et meie kallid automaadid ei ole viimastel päevadel funganud, tegelikult pole teda üldse enam seal, kus ta olema peaks. Seda sellepärast, et 8. veebruaril muugiti kooli Coca-Cola automaat lahti ja varastati sealt umbes 700 EEK-i eest raha ja juua. Arvatakse, et põhivargad võtsid nii raha kui jook. Mis kasu sellest oli? Nüüd ei saa enam kumbagi. Allikate kohaselt on sealt nii mõnigi kord raha võetud, aga seda veidi salapärasemal moel. Üllatav oli juhtumi juures nooremate õpilaste käitu-

mine, kui nad nägid lahti muugitud automaati. Nimelt tuli neile mõte võtta sealt tasuta jook. Imelisel kombel ei mõelnud nad sellele kui varastamisele. Ja veel üllatavam oli, et nad töid joogid tagasi, nii et nende poolt tehtud kahju ei olnud suur. "Reaali Poisi" toimetusele ei avaldatud, kes vargad olid, kuid siiski oli paha kuulda, et meie kooli õpilased selleks võimelised on. (Vastikud sellised!) Võite saata lehe toimetusele raha tagavara-automaadi soetamiseks.

dea veeremäe

Paistes kõhuga Taadu istub rääbund õunapuu all lumehunnikus. Ainusteks kehakateteks õlgedest punutivad sall ja hernetohledest seelikusivad, millede vahelt tolknesivad helklevad pudelivad. Tema oo pikki ja veetlevaid sääri varjestivad õlgedest punutud säärivarjendid. Ta on end jälle umbe joond.

Puu otsast sammub tasavilgu alla õunu nosiv Külmetaadu, haarab Taadul säärist ja härjal sarvist. Härg rebib end lahti ja põgeneb koos jääst ja lumest eesliga karjades "Oo õnnis hetk oo viibi veel, too karjamaale kandlekeel". Taadu ärkab selle peale, äsab oma viimse pudeliga Külmetaadule obaduse, mis viimast mitte ei morjenda - vaid vastupidi - too võtab kokku vähe jõudu, külvab Taadus hirmuõudu, puhub pasasta pasunasta, kutsub Külmaeite Soomesta, Külmaeite tulemaie - parim sõber Parrik Maie. Naabrinaine on mul Kaie, Metsas tehtud lageraie. Võtab palgi, võtab kaks, muutub aina julgemaks, võtab kolmandagi veel, juba ongi halval teel, võtab kohe mitu tükki, palgid suruvad ta kükki. Lõpuks tuleb viimne laks, Külmetaadu katki praks. Külmetaadust suitsu tõusva, sinisest mineva, taevasta tuleva tähelella, alla sadava lumeeilla. Oo kuula nüüd mu Taadupoega, sinisilma siresäära, jookse poega, jõua poega, saad neiuks ilussa. Kus sa jooksed jobu-kakku kõrvukratsa? Kuula minu sõnuseademista, mina sulle sõnumaista:

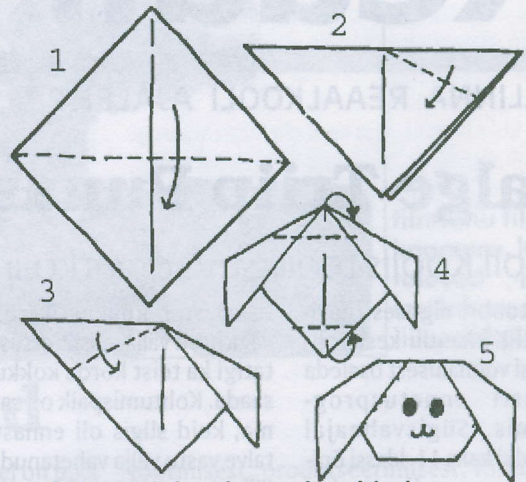
"Rahvas üle lume lagedaie, pärnumaalla lendamaie, Mina väljassa ruulimaie, külma tegemaie, lapsi külmassa suremaie, jääpurikaie ninassa kasvamaie. Viinassa välja võtsivatta ja rüüpasivata lonksukesta, maitsevasta märjukesta, kuradi küüsi närivaista, kurat koolisõdureilla, vapraeilla realisteilla võttamaie, käsilaseks värbamaie. Teaterissa nad minemaie, roppusilla vaatamaie, kuradi manusta rõõmu toomamaie, eesti rahvasta tapvamaie, valesta pillista puhumaie. Kurat neille sõnumaista: Heite üle kuraõla, Soome hõimu kodussa, ära meie peresta kõik mis õllesta, veinista, limonaadista, õpikusta, koolikotista! Vaid kuradimärjukesta joogem koolis, joogem tänavail, joogem poes, joogem teatris, joogem bussis, joogem saunas, joogem üksi, joogem kaks, joogem hulgi."

Ja lapsilla hommikula pea kuradilla kantissa valutamaie, ja jalad mitte ei kandamaie, kooli sitamajassagi veeli lapsi noori peaparandusta joovamaien, sülgse seina sülitamaien ja viina põrgussa needimaien.

Seepärasta pärnulaset nõnna sõnumaie: "Tulivat pärnula joomassa, pool rahvast koomassa, pääsemaie koomassa, tuleva aasta jälle joomassa."

Igavene deliirium inimeste ajudesse, hurraa degeneratsioonile: tervitagem koos uut ja neetult paremat mandunud Reaalkooli kollektiivi!

Voltijad voldivad II: KOER

Numbrite järjekord vastab voltimise järjekorrale!

Voltimine koosneb seekord kahest osast: joonis ja jooned, mille järgi voltida. Joonis on siin peakohal ja jooned leheküljel number 6.

Reaali Poiss vabandab

Toimetuse vabandab kolme endise üheksateistkümnendiku ees, kelle Valdur Topaasia oma mullunumbrises artiklis oli ülendanud Mart Kuurmeks ja kaheks vilistlaseks.

Samuti vabandab toimetuse Mihkel Kama ees, keda on eksikombel korduvalt Kaarel Ojaks nimetatud.

Andke meile andeks
meie patud nii nagu meie
anname teile andeks teie
omad. Õndsad on need,
kes vaimust vaesed, sest
nemad peavad kandma

kogu maailma
lollusekoormat ja
karupükse.
Jumal olgu teiega ja teie
vaimuga (ja meiega ja
meie vaimuga). Aamen.

Lugejad loevad, kirjutajad kirjutavad

Milles on probleem? SUUR JAMA ON LASKUNUD REAALKOOLI PEALE JA HEITNUD OMA SUURE MUSTA VARJU TEMA PEALE. Selle varju nimi on Andres Andra ja temaga tuleb võidelda viimse vereatilgani. Kuni Reaalkoolis on veel alles põlvepikkune Soovikukene, ei jää vana vaen mitte mulda, vaid peerud löövad kahel otsal lõken-dama, sõjakirved kaevatakse välja ning kadunud tseedee romid ja muu kilakola ja võrgukaardid ja juhtmed ja kõik muu saab tagasi Reaalkooli omandusse kuuluma. Kuid ei – vastane on tugev. Ta lagistab võit-

matut ning surmakülvavat naeru, mis pühib vastased põrmu. Pekstes kahele poole kõrbenud emaplaatide ja isasiinidega, on ta hukatusse saatnud juba suurel arvul surmapõlgavaid koolisõdureid. Aga see selleks.

Praeguseks, kui on möödunud juba pool kooliaastat, on 11a. klassil toimunud TERVELT kolm arvutitundi – kas seda pole mitte palju? Arvutiõpetaja arvates on seda vist küll palju ja selleks, et me ikka liiga targaks ei läheks, on ta otsustanud niipalju tunde ära jätta kui võimalik. Sellist asja aga ei tohiks Reaalkool endale lubada, et arvutiõpetus nii

tugevalt mõlemat jalga ja kätt ja saba longab. Asi ei kannata ootamist. Lahendusi on vaid paar – kas teha Andrale selgeks, mis on tema kohus ja loota, et ta aru saab – või võtta tal sabast ja sarvist (mis tal kahtlemata ole-mas on) ning ta kõigi sõjaliste auavalduste saatel koolist välja lennutada. Õpilased oleksid arvatavasti viimase variandi poolt kuna Andra intelligents pole just keskmiste ega kõrgete killast ehk siis maakeeli öeldes: ta on puruloll. Selline inimene ei sobi kooli, kus on au sees mõistusega õpetajad.

vihast lilla lugeja

Toimetuse ei vastuta lugejate kirjade, piltide ja muu meediumi eest!

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht number 2 (27) veebruar 2241

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta. Värvise.

Reaali Poiss internetis
rp.real.edu.ee
e-mail
rp@real.edu.ee

Reaali Poisi üliagar toimetuse:

vastutav väljaandja
peatöötaja
assistent
niisama tark mees
lehe huvitavaks tegijad

gea veeremäe
lili madisson
dea veeremäe
mihkel kama
laur kanger
hendrik proosa
ekke vasli

SÜNNIPÄEVAD

Thea Turullinn	10. veebruar
Liisa-Kai Pihlak	01. märts
Oleg Kravtsenko	01. märts
Marika Tendermann	04. märts
Jaak Saukas	05. märts
Vaike Jüriloo	16. märts
Aili Hõbejärv	20. märts
Mai Normak	24. märts

**Need selles ropus
etenduses
mängisidki!**

sõiduska pernava

Tänavusel kultuuripäeval läbustati Pärnus

Selleaastasel kultuuri-päeval oli Reaalkooli õpilastel võimalus sõita Pärnusse, tutvumaks sealsete kõrgkoolsete jookide..., vabandust, teatrinäitlejate esitusega. Esialgu planeeriti matk sinna küll põhjapõtrade seljas, kuid hullupõdra tõve epideemilise leviku tõttu Korvantunturi mägis- mail pidime siiski üle kolima märksa keskkon- saastlikumasse, kuid peab tunnistama, et ka mugava- masse keskkonda – bussi.

Bussisõit iseenesest oli väga vahva ning eriti mõnu- saks tegi selle asjaolu, et bussijuht ei püüdnud suu- remalt jaolt lastega kontak- teeruda ning neile ümber- kaudseid vaatamisväärsusi tutvustada. 10 punkti viiest selle eest! Lisaks peab mainima veel bussijuhi dresscode'i – täielikult shikk-modern ehk siis läbi-

nisti bussijuhilik.

Pärnus läks juba vahvaks: õpilased valgusid bussi- dest välja ning kukkusid agaralt söögi-, joogikohti otsima. Kuna joomine oli seoses eelmise aasta lõbuskurbade kogemus- tega rangelt keelatud, siis pidid kõik eriti karmilt võrstsitatud roa ostanud tellinud isikud kas janust peaaegu hulluma või siis salaja WC-potist vett rüüpama. Mida ka tehti.

Pärnu on Eesti kultuuri- pealinn ning kultuursed on ka Tallinna Reaalkooli õpilased. Kiiresti otsiti üles suurimad kultuurimälesti- sed ning vaatamisväärsu- sed – "Viru valge", "Smir- noff", "Y2K" jpt. Peab ütlemä, et meie kooli õpilased oskavad vaatamisväärsusi täiel määral nii esteetiliselt kui ka oralselt austada.

Kultuurikava möödas ja

väärtused austatud, läksi- me teatrisse, kus nägime A. Ibseni läbuetendust "Tae- variik". Teise korra alguses olid toolid nii, et istuda ei saanud, mis põhjustas palju toredaid kommentaare ja muud juttu terve etenduse aja. Etendus möödus siiski suhteliselt valutult, ei häiri- nud muu miski peale räu- skavate purjus kümnendike. Tagasisõidu ajal tuli veidi segadust mitmetest keer- dudest bussi sõidutrajek- tooris ning bussijuhi mee- lutes kunstlokkides, kuid peale Saku, Saue ja teiste külakeste edukat läbimist oli pilt jälle nii selge, et õpilased "õigetes" peatuses maha minema kippusid.

Koju jõudes läksid kõik koju. Tore (õhtu)poolik möödus roppuste, noorte- kultuuri ja haava istutamise tähe all.

krõbistaja & vulistaja

Kes ei ole näinud, ei saagi aru...

Proloog: "Taevariigist" ei teadnud keegi suurt midagi. Mõni oli kindel, et tege- mist tuleb sügavmõttelise kurbmänguga; teatud selts- kond oli veendunud, et vana hea H. Ibsen on saanud modernse väljanägemise. Üht teadsid kõik. Taevariik – see on Pärnu.

I *vaatus:* Sattusin otse lavale. Ja ilmselt ka otseses mõttes, sest kohati oli publik näitlejate intiimselt

ja kodusest mänguviisist nii elevil, nagu kuuluks ise nende hulka. Ning ettekirju- tatud tekst oli justkui elust võetud, kasutades elemen- te, mis teevad mõnedki näi- dendid elulisemaks kui elu ise.

Vaheaeg: "SEE ei olegi SEE Ibsen?" imestab grupp õpilasi. Ei ole jah, tegemist on 20. sajandi Ibseniga.

II *vaatus:* Nüüd on lava- pealne publik saali kolinud.

Kummaline, tehtagu laval mistahes veidraid asju, midagi ei mõju labasena ega ülepakutuna. Olen am- mu loobunud iva otsimi- sest, sest olen selle leidnud – naeran täiest kõrist. Küll hiljem on aega mõelda, miks.

Epiloog: Vuratakse. Näi- temäng kestab edasi. Väljas on vist tuisk? Igal juhul on aknaklaasid udused. Aga ik- kagi on okei. **õ. pedaja**

õpilasteatajast

Ühel päeval koputas Reaali Poisi toimetuse uksele tumedas ülikonnas noormees ja teatas, et tema tuli meile rääkima sellisest lehest nagu Õpilasteataja. Ühte toimetajakohta selles lehes pakkus ta ühele Reaali Poisi sõbraliku töökollektiivi liikmele. Vabal valikul.

Õpilasteataja on Eesti Õpilasmavalitsuste Liidu häälekandja, mis on ilmunud alates 1999.aasta detsembrist. Selle peatoimetaja on Erkki A. Kirde, kes hakkas lehega tegelema eelmise aasta detsembrist, mil talle seda kohta pakuti. Põhitoimetuse moodustavad viis inimest, peale nende veel küljendaja, marketingi juht ja webmaster. Lisaks kirjutavad lehte artikleid ka Eesti Õpilasmavalitsuste Liidu esindajad, kes otseselt lehe toimetusse ei kuulu. Nüüd kuulub Õpilasteataja toimetusse ka üks inimene Reaali Poisist.

Kui varem kajastas Õpilasteataja ainult Eesti Õpilasmavalitsuste Liidu tegemisi, siis sellest aastast on plaanis muuta lehe sisu ja kujundust. Nüüd on Õpilasteataja suunatud eelkõige õpilastele ja endiselt kõikide koolide õpilasmavalitsustele.

Põhilised teemavaldkonnad on õpilas- poliitika, õpilaste nägemus Eesti elust, õpilaste ja noorte seas eksisteerivate probleemide kajastamine Kaugemas perspektiivis on kavas saada üheks suuremaks omaalgatuslikuks noorteleheks Eestis.

liina reinson

Nemad need ongi, kes seal lõhkvad

16. veebruar	Pidu koolis ja TIK-is on G-5 pidu
22. veebruar	Viktoriini II voor
23. veebruar	9.00 pärgade panek ausambale koos Westholmi ja GAG-ga. Eesti Vabariigi aastapäeva aktus
2. märts	Omaloominguõhtu, osalevad G-5 koolid (Reaal, GAG, TIK, 21. ja Prantsuse Lütseum)
14. märts	Emakeelepäev (abiturientidel on arvatavasti lõpukirjandi proov)
15. märts	Võrkpalliturniir
16. märts	Sisseastumiskatsed 10-ndasse klassi

Väitlejad Reaalkoolis

Eesti keele õpetaja Liis Aavaste treenib praegu viit võistkonda väitlejaid, kes tulevad praktiliselt iga nädal kokku ja lihtsalt väitlevad. Reaali Poiss rääkis mitmete väitlejate ja Liis Aavastega. Viimane leidis, et sellel aastal tekkinud uued kümnendate klasside võistkonnad on hea potentsiaaliga, sama pidid arvama ka teiste koolide väitlejad. Ainukene 11-nda klassi võistkond on saavutanud suhteliselt hea taseme. Väitlejad ise veel oma tasemega rahul pole, arenguruumi on piisavalt. Kahjuks on turniiride tulemused olnud samuti suhteliselt kesised. Osaletakse ainult keskkoolidele mõeldud turniiridel, sest nooremaid väitlejaid hetkel koolis pole, kuigi oleks hea, kui keegi soovi avaldaks. Põhikooli õpilastest väitlejate puudus ongi üks suuremaid komistuskive, sest oleks ju tore juba praegu järelkasvu eest hoolitseda. Aga probleeme on veel teisigi: puudub kindel aeg, millal igal nädalal koos käia. Selligipoolest on meie väitlejad nende väheste võimalustega, mis neil on, palju arenenud. Käiakse turniiridel ja saadakse kogemusi. Selle aasta märtsi lõpus tulevad meistrivõistlused, kuhu saadetakse tervelt kaks võistkonda. Suurimaks probleemiks on aga õpetajate ja kaasõpilaste toetuse puudumine. Väitlustele tulevad vaid asjast teadlikud, neid aga on vähe. Muidugi korraldatakse aeg-ajalt näidiskõhtlusi suurte plakatite ja teadaannetega. Neist lähim on 19. veebruaril kell 17.00, teemal "Tallinna Reaalkool on demokraatlik kool" Tulge ja uurige, mida tehakse! Eriti on oodatud põhikooli õpilased, kel oleks asja vastu huvi.

catlyn kirna

ufo-päevikud

26. jaanuaril, igati tava-päraselt alanud reedesel päeval toimus Tallinna Reaalkoolis n.ö. UFO-õhtu. Paranähtuste friikide ja huviliste kogunemise kulminatsioon oli kindlasti ufo-loog Igor Volke ettekanne.

Alates juba 17.00 õhtul võis märgata üksikuid humanoide liikumas Reaalkooli raamatukogu poole. Need olid korraldajad eesotsas Tiit Kuuskmäega (rassilt maalane). Ei möödunud aga kaua, kui algaski kolonisation ning märkamatult täitus pisike teadmiste-tuba uudishimulike inimolenditega.

Esimene kõneleja oli Mihkel Kama planeet Marsi anomaaliade teemadel. Mõ-

ningate piltidega illustreeritud loeng ei olnud pikk ning varsti asuti, pea Marsi "Nägu", keerulisi nimetusi ja kadunud automaatjaamu täis, kuulama Eesti õigustatult mainekaima ufoloogi Igor Volke ettekannet.

Vastupidiselt ehk enamus kohalolijate ootustele ei kõnelenud Volke aga sugugi mitte mingitest rohelistest mehikestest, meid vallutavatest siiriuslastest ega allakukkunud taldrikutest. Tema jutu põhieesmärk oli kutsuda kuulajaid üles avatud mõtlemisele, õpetada neid nägema asju kardinatega taga ja mitte pimesi uskuma. Ufoloog tutvustas erinevaid anomaalsete keskkonnanäh-

tuste tüüpe (ka UFOsid) ning teda saatis publiku seas suur menu. Tema ligi kahetunnine jutt sai väärika tasu võimsa aplausi näol.

Lisaks vaimutoidule said parahuvilised ka päris toitu. Pakuti mingit kollakat morsitaolist ollust...

Kogu üritusest kõlas läbi ka Eesti esimese uue põlvkonna ufouurijate organisatsiooni EUFON (Estonian UFO Network) tutvustamine. Soovijad said võtta endale pisikese reklaamlehegi.

Üritust vedanud ning jälginud maalased jäid UFO-õhtuga väga rahule ja loodetavasti toimub sarnaseid üritusi Reaalkoolis veelgi.

mihkel kama

Põrgulik korvpalliturniir ehk hüvasti hüppeliigesed

Kunagi ammu, täpsemalt kuupäeval 12-21 detsember, toimus Tallinna Reaalkooli klassidevaheline korvpalliturniir. Kahest alagrupist sai kummastgi edasi 2 paremat.

Reaalkooli kõige prestiižikama sporditurniiri esikoha põhilisi pretendente oli kolm: 12c, 12b ning 12a klass. Nende vahel toimus kaks igati finaali-väärset mängu.

Alagrupi mängud algasid ilusti, kui välja arvata üks vigastus 12a klassi rivistuses kohe esimeses mängus. Kuid alles siis läks tõeline põrgu lahti. Kõigepealt kohtusid alagrupis 12c ja 12a klassi koondised. Mängu alguses läks kohe 12a juhtima, kuid esimesel poolajal vigastas oma hüppeliigest 12a mängija Priit Penjam ning oli sunnitud mängu

katkestama. Selle aja peale olid ka 12c pallurid oma esialgsest šokist üle saanud ja nüüd suutis ainult Maxim Tuul mängu enam-vähem võrdselt hoida. Kui aga ka Max suutis oma hüppeliigese välja väänata, siis ei peatanud 12c-d enam keegi. Poolfinaalis sai oma hüppeliigesest lahti ka 12c mängujuht Ojar Kolk. Sellest hoolimata jõudis 12c finaali, kus nende vastaseks 12b klass. Mäng oli eriti tasavägine, kuni tuli siingi vigastus. Seekord oli ohvriks 12b mängujuht Henry Kukk. Ta võitles küll vapralt lõpuni, kuid hüppeliigese vigastus oli niivõrd suur, et see ei võimaldanud tal piisavalt võidu nimel tegutseda ning 12b klassil tuli vastu võtta auväärne teine koht. Lõpptulemusena võideti neid umbes 20 punktiga. Finaali

I	12B	11C	9k	11A	10C	P.	Koht
12B		50:38	39:27	44:22	39:20	12	I
11C	38:50		36:31	36:43	32:25	8	III
9k	27:39	31:36		32:36	30:25	6	IV
11A	22:44	36:32	36:32		16:14	10	II
10C	20:39	25:32	25:30	14:16		4	V
II	12C	12A	11B	10A	10B	P.	Koht
12C		25:18	49:21	21:15	49:23	12	I
12A	18:25		51:31	37:28	20:0	10	II
11B	21:49	31:51		36:33	48:32	8	III
10A	15:21	28:37	33:36		45:29	6	IV
10B	23:39	0:20	32:48	32:48		4	V

kommentaariks võib veel öelda, et mängiti "suhteliselt" jõulist mängu. Esialgse 2x15 minutilise mängu asemel kestis mäng ligi tund aega, kus enamjaolt visati vabaviskeid, sest vigu oli tõesti palju. Niisiis, võita saab ainult üks, ning seekord oli see 12c klass. Jeeeee!

maxim tuul & paavo pauklin

Kuda artiklit lühendada

Seda artiklit tahaksime alustada vabandusega E. Laane, dipl. ins. pensionäri ees – nimelt oli ta eelmisse "Reaali Poissi" kirjutanud lehekülje pikkuse loo. Selle pidime olude sunnil ning masendaval ruumipuudusel ümber nudima kaheks imepisikeseks veeruks. Ärge arvake, et see on kerge – sellest, kuidas me E. Laane vaimusünnitise lühendamise kallal tund aega veetsime, järgnev jutt vestabki.

21:00 Peatoimetaja Kauts sügab närviliselt m..., kukalt

Kell on üheksa õhtul. Tülinud näoga Kauts, pool kilo saiapuru suunurgas, istub masendunud näoga arvuti ees ja kurdab, et peab kellegi vilistlaspenskarilugu lühendama. Energiline Vulistaja, Lustlik Krõbistaja ning Härglev Põristaja vaatavad pealt ja lubavad aidata, aga ei viitsi. Lustlik Krõbistaja poeb riulisse magama, teised haigutavad niisama. Kauts trükitab ja kirub.

21:13 Lustlik Krõbistaja on aktsioonis

Umbes täpisealt kolmeist minutit hiljem annab nüüd juba ekspeavastutav toimetaja A. Kauts alla ning lubab arvuti ette Lustliku Krõbistaja öeldes targa, sügavamõttelise ning kindlasti ajakirjandusajalukku mineva lause: "Libra, lühenda!" Lustlik Krõbistaja haarab härjal sarvist, arvutil kubemest ning heidab ta jõulise liigutusega vastu seinale – peale seda ärkab ta üles ning avastab, et on riulisse magama jäänud ning sealt pooled raamatud Härglevale Põristajale kaela heitnud.

Viimane istub nüüd nukralt laual ja tihub tasapisi nutta. Energiline Vulistaja lohutab teda küpsisega, mis täpselt aasta ja kaks kuud vana. Härglev Põristaja murrab sellel hambad. Samal ajal tegutseb Lustlik Krõbistaja artikli kallal, kuid tal õnnestub seda vaid vähesel määral lühendada.

21:23 Härglev Põristaja jääb hambutuks

Jah tõsi, sel kellaajal kaob Härglev Põristaja korraks ukse taha ning saabub sealt ilma hammasteta. Müstee-rium on täies hoos.

21:35 Energilise Vulistaja karmid käed kobavad helalt klaviatuuri

Viimaks saab Energilise Vulistaja oskamatu-dest redigeerijatest suhteliselt kõrgini ning ta asub ise tegevusse. Lausetest nagu "Meie ühtekuuluvust ja tahtmist midagi koos teha suurendasid kahtlemata ka ühised jalgrattamatkad suvistel koolivaheaegadel Lõuna-Eesti kaunites kohtades ja vahest ka Riiani välja" ja "Esimese kummar- duse teen õpetajatele, kes jäid meelde isiksustena nagu Linda Visnapuu, Karl Mihkla, Voldemar Vaha, Voldemar Tomingas. Nad suutsid oma tööd teha ka rasketel aastatel edukalt oma suhtumisega meisse, püüdsid meist kujundada isiksusi" said "Suvi tegime rattamatku" ja "Koolist on meelde jäänud õpetajad, kes püüdsid meist kujunda- da isiksusi". Kuid mitte miski ei aita – E. Laane artikkel on endiselt liiga pikk.

21:42 Lustlik Krõbistaja hakkab nutma ja jookseb uksest välja

21:43 Kauts jookseb talle järele

Härglev Põristaja ja Energiline Vulistaja aga samal ajal jätkavad artikli annihileerimist – lõigust "Meie kui poistekooli õppurid korraldasime klassiõhtuid koos tütarlastekooli tüdrukutega, milleks valmistuti alati mõlemapoolselt suure õhinaga." sai justkui nõia- väel "Korraldasime pidusid tüdrukutega, valmistuti õhinaga."

21:47 Kauts tuleb tagasi käed verised, Krõbistaja ikka kadunud.

Kauts võtab esile äärmus- likud meetmed – pühib ve- rised käed Härgleva valges- se kampsunisse, haarab oma veidi roostes küünis- tega klaviatuuri ning hakib artiklist veel mõne tsitaadi, silbi ja tähekesse. Lühendamise püha eesmärgi nimel otsustasime paljudel ü, ö ja ä tähtedel täpid maha saagida.

22:00 Lõpp?!

Lõpuks mahtus artikkel temale eraldatud ruumi, kuigi toimetuse vaban- duses pidime 'Teie' lühen- dama 'Te'-ks, et artikli este- tiline väljund ei hajuks. Krõbistaja naaseb, hoides käes tomatiketšupi pudelit.

22:15 Kõik nutavad õn- nest

Härglev Põristaja, Energiline Vulistaja ja Lustlik Krõbistaja pluss Kauts vala- vad suurest meeleliigutu- sest suurde ämbris- se pisaraid ning löövad tantsu. Vasakul säravad sinised säraküünlad, paremal Kauts. Lõpp hea, kõik hea.

lustlik krõbistaja energiline vulistaja härglev põristaja

Be my Valentine

16-ndal valentinipäeva puhul koolis toimuv pidu pole ball ega peotants vaid rohkem tisku paarti for all the beibes in da house. Kohale tellitakse suur val- gustus (värvilised tasku- lambid), head masinad (rõstrid, kombainid) jne. Võibolla kutsutakse ka

diskor ja võibolla mängi- takse isegi muusikat. Pileti hinda veel ei teata, Tix lubab ka striptiisi. Kindlalt teame vaid, et pidu toimub, vist.

Tallinna Inglise Kolledz- his on G-5 pidu. Pidul algab kell 17.00 ja kes alguses sis- se läheb, see vahepeal välja ei saa. Sisse saamiseks tuleb

minna uksele öelda: "Tere, Juhan" ja anda 25 eeksu. Riituse teema on Rock & Roll, kui riitust ei ole, siis sisse ei saa. Muidugi võivad riituseteta neid Juhani ära võrgutada ja ikka sisse saada.

Minge pittu!

luuda & co

Moeshõu

Kes olid Reaalkooli aulas neljapäeval, 1.vebruaril, nägid seal ringi liikumas palju kostümeeritud õpilasi - toimus 5.-9. klasside moeshow, mis oli ühtlasi ka koolisisene eelvoor, kust valiti välja parim kollektiiv, kes osales 3.-4.vebruaril Sakala Keskuses toimunud võistlusel, millest võtsid osa erinevate koolide 5.-9. klasside õpilased, kus 21 grupist said edasi 22 ja Kapa-Kohila lüpsikolledzhist võitis koolivooru 9a klassi loominguline kollektiiv, samuti said nad edasi Sakala Keskuses toimunud eelvoorust.

Moeshow teema oli "Loodus...lootus". Kõik rühmad pidid oma kostüümid ise disainima ja ka valmis tegema. 9a klassi grupp, kuhu kuulus üheksa inimest, olid enda sõnul teinud lihtsad riided. Kõik kostüümid, mida oli kokku üheksa, olid rohelised, palju oli kasutatud paela. Kõik 9a disainerid olid ise ka modellid ja koledad.

Reaalkoolis organiseeris kogu üritust huvijuht Piret Otsa. Tema sõnul ulatub moeshowde traditsioon kümne aasta taha. 9. klassi õpilased olid üritusest jumala pöördes (nad on ikka kurvikujuulised).

veider 9a võistkond ja nende looduslikud kostüümid

Mardi Teenetemärk

23. veebruaril antakse president Lennart Meri otsuse järgi väike väärismetallist ja emailitud tänuavaldus 795 inimesele. Autasustatavate inimeste hulka kuulb ka meie armastatud füüsika-õpetaja Mart Kuurme, kes saab riigilt Valgetähe IV klassi teenetemärgi.

Minnes pärast tundide lõppu reedel koju, kuulis härra Kuurme oma naiselt, et tema nimi oli Raadio 2 eetris sama päeva lehte sirvides ette loetud kui presidendi aumärgi saaja. "See oli väga suur ehmatuse, olin jahmunud." Rohkem infot vastne märgikandidaat oma autasu kättesaamise kohta pole saanud. Ei mingit telefonikõnet ega kutset. Kuurme teab asjast sama palju kui iga teinegi.

Mille eest Kuurme oma autasu sai, on talle endalegi veel selgusetu. Pärast väikest järele- mõtlemist arvab ta, et põhjus on hoopis mitte tema suures töös, vaid inimestes, kellega seda on tehtud. "Minu juurde on sattunud väga palju andekaid õpilasi. Hea, kui olen suutnud neid aidata."

nele tamme

Ta vaatab mööda

See oli läbipaistvate seinte, põranda ja laega avar ruum. Ometi ei hakanud silma mitte midagi, mis oleks väljast sisse kumanud. Ainus ese toas oli seinal rippuv valge kell, mis närvilise osutivereetamisega rikkus rahulikku õhkkonda.

Üks avas ukse ja sisenes.

"Tere, Keegi," sõnas tulija, "kiiktool ja laud, palun."

Keegi ei istunud, ei seisnud, ei lamanud, isegi ei hõljunud mitte, ta lihtsalt oli.

"Tere päevast," vastas Keegi.

Mõne aja pärast ilmusid tellitud esemed ning Üks seadis end mugavalt istuma.

Üks ja Keegi vaikisid, kostus vaid kiiktooli rütmiline naging.

"Ma ei mõista, Keegi... jäätis, vaniljejäätis, kirssidega... jah... ma ei mõista, kuidas sa suudad niiviisi olla," alustas Üks juttu.

Ta pani lusikatäie külma ollust suhu ja tunnetas selle sulamist, soojenemist, kuni vedelik läilaks muutus. Tükk jäätist kukkus külalise kõhule.

"Sul ei ole siin ju midagi. Ma ei suuda aru saada, kuidas saab nii elada. Mitte ühtegi eset, mitte mingeid mugavusi... ometi võiksid seda endale lubada. Sa oled täielik lollpea, peaks mainima..." mõtiskles Üks

jälgides valget klompi, mis ta nahal sulama oli hakanud.

"On see tõesti oluline? Ma ei muutu paremaks väliselt hiilates. Ei, ma ei pea Asju oluliseks," seletas Keegi rahulikult toonil. Üks manustas jäätist ja kirsse, kive suure kaarega välja sülitades.

"Häh, sisemist ilu ei hinnata. See on käpardite väljamõeldis. Ja sina... sina oled rämps, prügi! Sinusugust ei taha mitte keegi! Oled äkki märganud?"

Keegi vaikis.

"Ma tahan elevant! Väikeseid lendavaid helelillasid elevant! Kohe!" nõudis Üks.

Keegi nohises keskendunult ja peagi tiirlesid loomakesed toas.

"Ikkagi, Keegi, kuidas sa suudad elada

ilma mugavusteta?" päris Üks.

"Te, Ühed, olete imelik sugu. Te ei oska mööda vaadata, mitte üldse ei oska. Keegi vaatab alati mööda..." seletas Keegi.

"Järjekordne lollus," lausus külaline, lükkas toolile suurema hoo ning asus kirsikive elevantide pihta sülitama.

"Nüüd on veel puudu vaid võililleõites rammus karjamaa, päike, sinine taevast ja linnulaul..." mõmises Üks. Silmapilk muutus ruum kevadiseks niiduks. Üks plaksutas vaimustunult käsi, näol lapsik naeratus. Ta paterdas mõnda aega rohus, punus Keegi auks pärja ning nipsutas õisi elevantide pihta. Kõige pisemal neist õnnestus kuuli eest kõrvale põigata. Pilduja vihastas ja hüüdis raevunult: "Nuga!" Saanud soovitud

terariista, haaras ta looma ja tappis.

Keegi vaikis.

Üks istus rahuldunult kiiktooli ja õõtsus mõnda aega, krabas paar õit ning pistis need suhu.

"Khah theah," alustas Üks, "ptüi, kurat, kibe!" hüüatas ta ja sülitas suutäie välja.

"Kas tead, Keegi... Nüüd võiks lausa surra."

"Hmm..." vastas Keegi ning vaatas seinale, "meie aeg on läbi. Kohtume järgmisel nädalal."

maria valdmaa

sina (I)

sa töid naeratuse mu näole tagasi
ja silmadesse sära
sulle andsin ma südame
oma sooja südame ning kogu selle pagasi

sinu lähedusest on mulle alati piisanud,
et olla seitsmendas taevast
tuleb näha lõpmatut vaeva,
et asendada kauneid sõnu, mis su huuled lendu visanud
mihkel kama

8. PÄÄTÜK

Keskmiselt erendavsinine korteriidüll

Katkend siravast pseudoajaloolisest jutustusest "Lätlaste invasioon", mis pandi kirja kahe juhuliku Lustliku Krõbistaja ja poolelise Energilise Vulistaja poolt millalgi aegade hämaruses, kui isegi fooniks polnud veel pasast tõusnud!

Osades:

Pereema - Ema Pere

Pereisa - Isa Pere

Suurim poeg - Peeter

Keskmine poeg - Mart

Noorim poeg - Ivan

Läti I leedi - Leeds Esmss Lätskas

Kõrvalepisoodides:

Eleroosa Elevant

Piinlik Vaikus

Esimene ja viimane Steen. 1. Pilt. 2. Polt.

Lasnamäe teise korruse kolmetoalise korteri tüüpiköök - osaliselt eurostatud, kuid mikrolaineahi on aastast 65 ning kiirgab tunnis oma lainekesti nii palju, et tapaks nende-ga 13 üksiksit ja 2 Seppa ära. Kolmas jääks ellu. Pereema on peadpidi külmkapis, otsib sinki, pereisa istub aga laua taga, ootab

toitu ning närib küüsi.

Ema (külmkapi): "Kallis, ega sa ei tea kas meil peekonijalakesi on?"

Isa: "Ole vait, uudised hakkavad kohe."

Ema hakkab kapist välja tagurdama, kuid nina jääb resti vahele kinni.

Ema: "Aii, raisk... tule appi siis!" Isa: "Ole vait, ma ootan bussi." Ema karjub kapis natukene aega, kuni tuppa liduvad kolm poega.

Ema (poegadele): "Tulge tupsununnukesed aidake ema lahti."

Suurim poeg: "Tegelt ei viitsi, praegu läheme paartile, te pappi saate anda?"

Piinlik vaikus.

Isa kõhatab.

Piinlik vaikus on edasi.

Ema undab külmkapi undamistaktis spaiss göörli 'mama'.

Piinlik vaikus on ikka edasi.

Keskmine poeg: "Khmm... ega's midagi, me siis lähme." Pojad hakkavad nagu mine-ma, kuid miski justkui hoiaks neid kinni.

Poisid vaatavad hämmeldund näoga ringi, ruutu, ristkülikusse ning kuupi, kuid ei midagi - ei leita toda, kes neid kinni hoiab.

Piinlik vaikus kestab veel mõne hetke, tu-

leb ta kapi tagant välja, kargab lauale, itsitab ning hakkab kankaani tantsima. Isa ja pojad on minestamise äärel, ema külmkapi äärel.

Ema (ärelevant): "Pange see kuradi raadio kinni, ma ei salli kankaani. Oot, meil polegi ju raadiot ega telerit. Milles uba?"

Piinlik vaikus: "Uba on kohvimasinas."

Ema: "Misasja? Kes Toomase kohvimasinasse pani? Võtke kohe välja! Võtke mind ka siit välja!"

Piinlik vaikus: "Uba on pruun ja praetud juba kahjuks."

Isa (shokist toibununa): "Jah! Ma teadsin kohe et Toomas Uba on tegelt neeger, mitte spordikommentaator! Väga hea, seltsimees Piinlik, et ta ära praadisite."

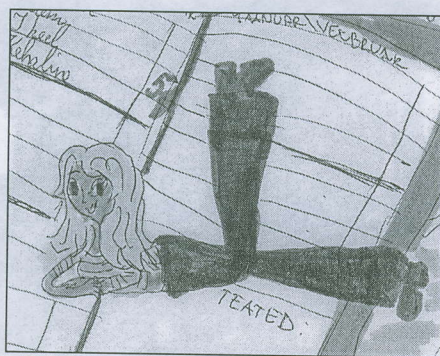
Isa ja Piinlik Vaikus suruvad kätt. Pojad tunnevad juba tükk aega, et neid enam miski kinni ei hoia, kuid ei suuda siiski toast lahku-da, sest uksest astus just sisse Läti esimene leedi Leeds Esmss Lätskas ning poiste pilgud on naelutat ta suurtele ning ümaratele silmadele, käed-jalad aga naelutatud seina külge, nagu jeesused ripuvad reas.

Järgneb... (võib-olla)

Minu unistus

Ma küll oma unistust ei ütle, aga ma räägin missugune ta välja näeb. Sellist asja küll maailmas pole, aga ma ikka kirjeldan. See on veidi karvane, veidi lõhnav, tugev, saab kaju muuta. Aga ta ei ela. Kui tahad, et ta kaju muudaks, siis pead ütlema salasõna, aga salasõna ma ei ütle.

Liisa Ila

Minu kõige suurem unistus on saada sama kuulsaks ja samasuguseks räppariks nagu üks tuntud räppar Eminem. Esiteks on ta nii cool ja teiseks vihkab ta kõiki samu bände ja lauljaid, kui minu. Siis hakkab ma tegema plaate, singleid ja igast muid coole asju. Kõige lõpuks saan ma endale väga ilusa naise ja ongi minu unistus täitunud.

Siim IIIb

Vahvaim unenägu

Üks kord sõitsime Amazonasesse. Läksime vihmametsadesse seiklema. Ma leidsime suure varanduse. Viis päeva pärast olime maailma kõige rikkamad inimesed... Kuueteist aasta pärast.. Olime jälle vaesed, läksime jälle seiklema, leidsime jälle suure varanduse...jne...

Martin IIIa

Minu Barbied 2

Mul oli kodus 3 Barbiet ja üks Ken. Üks Barbie on mul alles ka, aga tal on jalgade asemel kalasaba. Teisel Barbiel olid jalad katki, lõpuks kukkusid ära ja pea tuli ka ära. Kolmandal Barbiel, kui kammisid juukseid, siis tuli palju juukseid ära ja tal kukkus ka pea ära. Mul oli üks Barbie-taoline Victoria, kella ei juhtunud algses midagi, aga lõpuks tuli pea ära. Nüüd on mul üks Ken, kelle pea on kulunud ja mul on üks kalasabaga Barbie.

Vivian IIIa

Ja siia veel natuke toredat juttu Barbiedest ja paljust muust huvitavast, mis maailmas sünnib.

Minu Barbied vedelevad laua all, toa nurgas. Neid on mul väga palju. Need on mul titepõlvest olemas. Barbied on alati väga ilusad. Paljud väikesed tüdrukud tahavad olla nende moodi. Barbiede lood, mõtted ja teod mõleb igaüks ise. Ei tea, võib-olla kunagi teadlased jõuavad selleni, et elustavad Barbied.

Susan IVa

Mul on kodus kolm Barbiet. Kolm suurt ja kaks väikest. Minul ei ole ühtki meesbarbiet. Mul on väga suur nukumaja ja mööbel. Ma mängin nendega väga harva ja kui mängin, siis mingi muinasjutu järgi.

Kerttu IIIa

Barbie ja miski lendpeletis

Väikese maja üritused I poolaastal

- 23. veebruar - vabariigi aastapäeva aktus
- 27. veebruar - teatri külastus
- Veebruari lõpus toimuvad sportlikud üritused 1-4 klassidele
- 12. märts - matemaatikapäev
- 14. märts - emakeelepäev
- 15. märts - talvelõpu disko 2 - 4 klass
- 16. aprill - lihavõttemunade näitus
- 16 - 20 aprill - lindude päev

Väikese maja uisupäev

Nagu põhikool, nii käisid ka väikese maja õpilased uisutamas. See oli 8. veebruari hommikul Jäähallis. Kell 11.00 alustasid teise ja kolmanda klassi õpilased ja tund hiljem vahetusid nad nendega, kel käsil juba neljas kooliaasta. Reaali Poiss käis uurimas, kuidas lastele meeldis. Nii õpetajad kui ka õpilased olid väga rahul. III b klassi poisid ütlesid, et oli tore tüdrukutega uisutada, neil mütse peast tirida ja üldse koos aega veeta. Ainukeseks miinuseks oli olnud see, et aega oli vaid üks tund ja tuli taas minna. Palveks koolile oleks vaid soov selliseid asju tihemini teha.

catlyn kirna

Meie hea kool!

Minu koolis on hea see, et saab väga hea hariduse. Sellega on kergem pääseda ülikooli. Ka õpetajad on (algklassides vähemasti) head. Siin koolis saab palju uusi sõpru ja koolitadi on hea. Söök on üsnagi normaalne. Hea on see, et saab kooli raamatukogus ja arvutitunnis käia. Meil hakkab varsti liiklustund. Usun, et ka see on tore. Suur maja on väga ilus, aga väike maja armas.

Irene IVa

Mulle meeldib minu koolis lugeda ja mängida. Mulle meeldib, et saab süüa ja õppida, eriti, kui on kellelgi sünnipäev ja saab kommi. Mulle meeldib karneval ja kehaline kasvatus. Sest karnevalil aab riietada ennast kellekski teiseks ja kehalises saab sporti teha.

Janer IIb

Zorro 2

Zorro on mustas maskis mees, kes päästab ainult ilusaid naisi ja ratsutab koos oma musta hobusega. Ta varjas, kes ta oli. Tal olid pikad kollased patsid ja tal oli roheline seelik. Ta kandis peokingi.

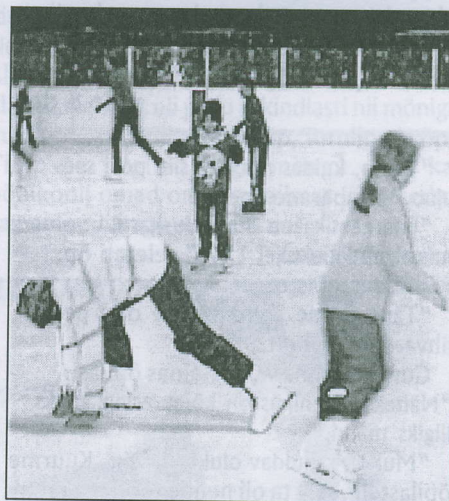
Johanna Henriette IIIa

Mina arvan, et Zorrol hakkas lihtsalt igav, et ta tahtis natuke külaelanikele nalja teha. Ma usun küll, et ta sai need riided karnevalipoest ja hobuse vehkis ta sisse kuskilt tsirkusest. See, et Zorro selliseid vehkleja- ja ronimisteppe teeb, ei üllata mind põrmugi, see võttis tal kindlasti paar aastat aega ja vaene hobune, tal oli kindlasti väga igav. Nojah, kindlasi muretsesid ta vanemad ka, et kus nende poeg kogu aeg on. Tema ütleb, et on jalutamas.

Anneliis IIIa

Zorro on kangelane nagu Michael Schumacher. Ma ei tea eriti midagi Zorro kohta, aga hobune tal on ja tal on veel palju naisi.

Kersten, IVb

Mõned agaramad käisid nii püsti kui pikali

kool laieneb

1. veebruaril alustas väikses majas tööd eelkool, et valmistada ette esimesse klassi minejaid. Praegu on tegevuses kaks klassi - hommikune rühm ja päevane rühm, ühes 16 teises 17 noort õpilast. Koolis käiakse see aastal 1 kord nädalas, tegeldakse peamiselt matemaatika ja emakeelega, aga on ka muusika ja käelise tegevuse tunnid. Kokku on 12 õppepäeva, juhiks-abiks on 15 õpetajat. Õp. Anieri sõnul algab tegelik eelkool alles septembris, praegune on kõigest kursus. Nullklassis käimine ei anna tegelikult garantiid Reaali sissesäämiseks, küll aga saab ettevalmistuse igasse kooli astumiseks, õpetades lapsi lugema ja arvutama.

lili madissoon

SÜÜA!

Tol esmaspäeval, mil oleks võinud toimuda suusapäev, pidime siiski koolipinki nühhkima. Masendavalt koledal ja külmal päeval oli see meie esimene šokk.

Teine sokk oli kollane ja tuli nätaki! keset koolipäeva. Nimelt võis neljandal vahetunnil märgata meeletult suurt inimtroppi söökla ukse taga. Lehvitsid mustad plagud, karjuti räiged regivärsse juhtkonna suunas, torgiti kaasõpilasi kahvlitega ja lihtsalt taheti SÜÜA! Lõpuks andis meeleheitel juhtkond ilmselt alla ning lasi määratsevad õpilashordid söögisaali, kuid oh imet! Süüa ei saanudki. Nõnda elasidki äsja suusamäärde nuusutamisest pilves olnud Reaalikad kas kuivsaia, kümnepöörise miniatur-salatist või vanast rasvast. Igatahes ootasid kõik kannatamatult koolipäeva lõppu, et siis koju külmkappi või Koplisse noorukeid tühjendama minna.

Agaseni pidid meiegi silmad kandma seda rusuvat koormat, mille neile kandsid Reaalkooli nälgivad õpilased - käisid ringi kui Kubu-Jaanid, silmad punnis, veri vaevu ringi käimas, nakk kontidelt maha koorumas ja närtsid suurest söögiisust teineteisel kõrvu, näppe ja muid jässemeid. Reaali Poisi kuju ohverdas omamata olemusest hoolimata patriootlikult pea ning suur osa kätest näljavangis piinlevate Realistide hüvanguks.

nele & dea

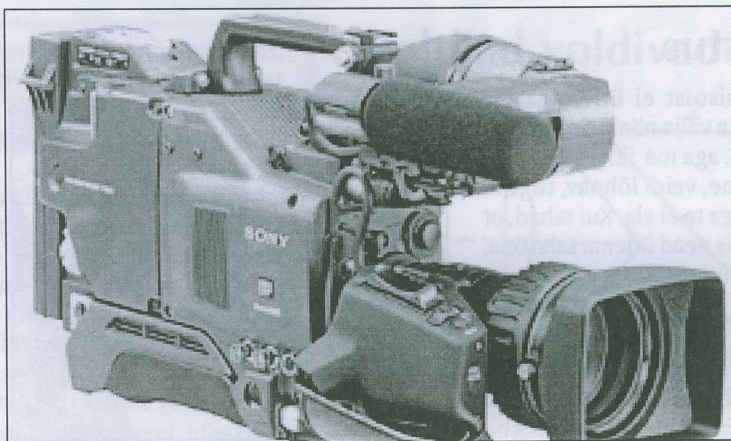
"Vaata, kuidas mu kell siin peki sees ujub," salapärase õpetaja

"Energeetika on majandusharu... mis algab leheküljel 137," seletab õp. Pihlak uut mõistet.

"Täna teeme Tammsaarele otsa peale," ähvardab õp. Koit.

Gunnar Polma valgustamas õpilasi: "Näiteks männikus on kõige arvukamaks liigiks mänd."

"Mul on rahuldav olukord," õp. Kuurme õpilastele, sest ta oli nende töödega rahul ja klass istus vaikselt.

filmionu filmi-
kaamera, kust
tulevad
imetabased
liikuvad pildid

meie filmid

Tallinna Reaalkool on kool, millel on pikk ajalugu ja traditsioonid. Läbi aegade on ta olnud tuntud oma õpetajate, õpilaste, spordi, muusika ja eelkõige reaalinete taseme poolest. Paljudel vilistlastel on koolist head mälestused, isegi nendel, kes siin riukaid tegid (Toomas tegi oma kooliaja jooksul seitse riugast, Tarvo viis riugast ja Peeter kaks võileiba). Oma koolist räägitakse ikka head (ja halba) ja hoitakse selle vaimu elus. Kuna on palju neid vilistlasi, kes töötavad Televisioonimajas, on olnud võimalus jäädvustada Reaalkooli ja sellega seotud sündmusi ning esemeid filmilindile. "Reaalkool- aastapäeva saade" räägib kooli ajaloost. Kõigest, mis kool läbi on elanud ja mida näinud. Saade "Poiss", mis valmis 1991-1993 aastal hr. Lindströmi, hr. Kuusiku ja hr. Valgu koostöös, räägib Reaali Poisi kuju valmistamisest - ehk siis selle meisterdamisest - ehk siis selle valmis tahumise - ehk siis selle tegemisest, ehk siis selle

tootmisest, produtseerimisest, formeerimisest ja pidulikust lahtilõikamisest. Sellesse filmi on jäädvustatud kõik arenguetapid. Alates kuju pisikese maketi tegemisest ja lõpetades kuju üleandmisega. 1990. aastal valminud "Mehed Vabaduse puisteelt" kajastab vabadussambaga seotud sündmusi. Kuidas ja kes seda kaitsesid, mis abinõusid kasutasid, kuhu sattusid ja mida läbi elasid. Olen kindel, et see ei olnud tore aeg. Nii mõnigi reaalkooli õpilane, kes püüdis kaaskodanikke aidata, nabiti kinni. Kooli 100 sünnipäev, mis toimus Estonia kontserdisaalis, on jäädvustatud, seda jällegi vilistlaste poolt. "Meenutus Reaalkoolist" on kokku pandud välis-estli vilistlaste mälestustest. See vist eriti huvitav vaadata ei ole, aga need kümnendikud, kes uurimistööd teevad, võivad sealt vedamise korral materjali saada. Koolis peaksid kõik need filmid olemas olema ja minu arvates tuleks neid ka näidata. **dea veeremäe**

Tere, noor realist!

Kas Reaalkooli õpilastele on kodus õpetatud, et võrastele tädidele ja onudele ei tohi "tere" öelda? Seda kontrollisid kaks 10b klassi tütarlast, kes mööda koridore kõndisid ja vastutuliijale "tere" ütlesid. Nüüd väike ülevaade "küsitlute" reaktsioonidest. Üldiselt on meie kooli õpilased viisakad - umbes pooled tervitasid Reaali Poisi vastu, vaatamata sellele, et nad küsitlajaid tegelikult ei tundnud. Siiski, arenguruumi veel on - peaaegu kolmandik tegi tere-mangujatele imelikke (müstilisi) nägusid, millega loodeti viisakaid, särasilmseid RP küsitlajaid eemale peletada. Seitsmendik tegi abieluettepanekuid, parim mõrsjaluna, mis pakuti, oli 39 kitse Mongoolia vahetusõpilaselt.

Küll oli kooli peal alles suuri silmi, ka paljud kulnud võtsid kaarja kuju - need omadused ei teinud õpilasi sugugi ilusamaks, sest laubale tekkisid sügavad kortsud, millesse küsitlajad peaaegu uppunud oleksid. Jah, ma olen igav, tänan küsimast. Ega see asi tegelikult nüüd nii hull olegi, õnneks on

umbes pooled Reaalikad suhteliselt viisakad, sest peale "terede" kingiti meile ka imekauneid valgeid hambaridu, mis varastatud vist vanemate õpetajate joogiklaasidest. Hoogu sattudes lisati peale formaalse "tere" ka selliseid tervitusviise, mida ÕS-s veel ei leidu, näiteks "jou-jou", "aa-tõaauu", "yo päikseke, lähme teeme mõned õlled" jne.

Mõningaid väheseid, kes RP-d täiesti ignoreerisid, võib pidada rangelt kasvatatuiks - neile on kindlasti pähe tambitud, et võrastele "tere" ütlemine võib põhjustada paha-paha kommionu soovimatut lähenemist.

Oli ka väga ebaviisakaid õppureid, kes suhtusid RP-sse lausa halvustavalt, nad kostitasid küsitlajaid täiesti sobimatute väljenditega (näiteks "Veni, veni, vennikene, Kasva, kaelapennikene!" ja "tere"). Siiski, õnneks on viimati kirjeldatud, endast liiga hästi arvavad koolijütsid tugevas vähemuses.

**silvia viidik
tuuli reisberg**